

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja.

Ljudsko vseučilišče in knjižnica.

Časniki so prinesli razveseljivo novico, da se otvorita v Zagrebu in v Beogradu ljudski vseučilišči. Vsakega kulturnega napredka moramo biti namreč odkritosrčno veseli, ker le v kulturi je moč naroda, toliko bolj pa še, če gre za ustavno, ki ima širiti kulturo med najširše množice našega ljudstva. A zakaj se ne otvori ljudsko vseučilišče tudi v Ljubljani? Pogoji so tam dani gotovo v ne manjši meri, kakor v Zagrebu in v Beogradu. Pri tej priliki se pa spomnimo tudi našega Maribora. Slovenski napisi, to še ni vse. Močni bomo postali še le, če okrepimo na tej tako važni naši obmejni postajanki našo kulturo in jo zanesemo med najširše ljudske množice. Tu bi bilo potreba ljudskega vseučilišča bolj kot kje drugje. Toda recimo, da niso dani vsi pogoji za ljudsko vseučilišče v Mariboru, lahko bi se pa začelo vsaj z neke vrste ljudskimi predavanji. To bi ne bilo neizvršljivo, občinstva bi bilo dovolj, predavatelji bi se dobili, vprašanje je samo sredstev in organizacije.

Pri tej priliki se tudi spomnimo knjižnice. Za vsako znanstveno delo je knjižnica prvi predpogoj. Tudi v Mariboru bo treba gledati, da se ustanovi knjižnica vsaj za največje potrebe. Dolžnostni izvodi vseh slovenskih tiskovin so se do razpada Avstrije morali oddajati v Gradec. Tam so sedaj brez potrebe, ker jih nikdo ne bo rabil, mi imamo do teh knjig pravico, ker so naše in zbrane za naše potrebe, samo da jih je vlada shranjevala v Gradcu. Slovenske knjige, ki so se tiskale na Štajerskem, niso ohranjene nikjer drugod, kot v Gradcu in v dvorni knjižnici na Dunaju. Zahtevati moramo, da pridejo iz Gradca v Maribor. Dalje je v Gradcu na vseučilišču slovanski seminar z bogato knjižnico, katero so ustanovili slovenski učenjaki: dr. Krek, Murko, Oblak, Štrekelj, Nachtigall za slovenske dijakke. Tudi ta knjižnica je po vsej pravici naša in priti mora v Ljubljano ali v Maribor. Lahko so na Dunaju pograbili vsako umetnino, ki je bila količkaj v zvezi z Italijo, mi bi pa ne smeli vzeti knjig, katere so dali Slovenci, zbirali Slovenci in bile namenjene za Slovence?

Solske sestre v Mariboru.

Nedeljski „Mariborski Delavec“ je napadel naše šolske sestre, da je njihovo učiteljske „nemčursko“, sestre da so „nemilo navdahnjene“ in

„gotovo še niso spremenile svojega nemškega mišljenja in je torej v tem samostanu vsaka narodna vzgoja izključena“ itd.

Uredništvo „Mariborskega Delavca“ najbrže ni dobro seznanjeno s samostanskimi razmerami, zato je bo že dovolilo, da mu podamo sledeče pojasnilo: „Šolske sestre“ so bile pred vojno edini popolnoma slovenski ženski red. Vsi drugi ženski samostani so bili ali tuji, ali pa je vladal v njih nemški duh. Tudi kdor ni prijatelj samostanov, bo priznal, da nam je potreben en slovenski ženski red. Drugače bodo dekleta, ki hočejo vstopiti v samostan, odhajala v druge kraje ali pa v zavode, kjer vlada proti narodni duh in mnogo našega denarja pojde v tuje roke. Tudi so različni slučajji, ko tudi človek, ki ni ravno klerikalnega mišljenja, potrebuje redovnice n. pr. za postrežbo k bolnikom v posebnih slučajjih in podobno. Mnogo starišev tudi veliko raje pošilja otroke v samostansko šolo in svoboda mora veljati tudi zanje. „Šolske sestre“ so bile odločno slovenski samostanski zavod in sicer edini našega duha. Koliko so se žrtvovale te redovnice za obrano naše narodnosti! Pomislite na zavode in šole, katere so vodile v tako težavnih razmerah na Koroškem Beljak—Velikovec! Saj vendar ne boste rekli, da so bile redovnice, ki so delovale na Ciril-Metodovih šolah na najbolj narodno ogroženih točkah nemškutarice. — Bile so tudi zavedne in dejanske Jugoslovanke. Poglejte samo njihovo delovanje po Hercegovini in Južni Dalmaciji. V materinem zavodu v Mariboru je res nekaj sester nemške narodnosti, a to je samobesbi razumljivo, saj vendar ni bilo mogoče odkloniti Nemk, ako so hotele vstopiti v samostan, niso pa imele na vodstvo zavoda nobenega vpliva.

Stvar je preveč resna, da bi se smela obravnavati lahkomiseljno in šolske sestre so si pridobile toliko zaslug za duševno in materijelno kulturo našega naroda, da jih ne smemo omalovaževati.

Razne novice.

Voditelj prekmurških Slovencev, župnik Klekl je došel v Maribor. Obiskal je danes naše uredništvo.

G. civilni komisar za Prekmurje dr. Lajnšič nas zopet obvešča, da so v Prekmurju izvanredno velike množine raznega sadja. G. komi-

sar vabi trgovce s sadjem in interesente sploh, naj bi se podali v Prekmurje, da sklenejo kupne pogodbe za že dozorevajoče sadje in se pomenijo tudi o tozadevnem transportu v Slovenijo in Jugoslavijo sploh, kjer bo letos malo ali skoro nič sadja.

Minister prosvete je sestavil končno listo profesorjev, ki bodo imenovani za vseučilišče v Ljubljani. Po vrnitvi iz Valjeva bo podpisal regent to listino imenovanj. Imenovani bodo na bogoslovni fakulteti 3 profesorji, na juridični, filozofski in tehniki po 4 profesorji.

Iz Beograda v Jugoslavijo so na potu velike množine soli. Upati je, da se bo s to pošiljateljico preprečila kriza pomanjkanja soli.

Obnovljena je direktna železniška zveza med Zagrebom in Budimpešto preko Pečuha. Ravno tako je uvedena direktna zveza iz Zemuna preko Novega Sada in Subotice v Budimpešto.

Bivši italijanski ministrski predsednik Salandra bo kandidiral pri prihodnjih volitvah v Trstu.

Italijani so popolnoma zaprli demarkacijsko črto, da je ne more nihče prekoračiti. Tozadevni vzroki so neznani.

Nadvojvoda Jožef je odstopil kot guverner Ogrske. Z Jožefom je odstopila tudi Friedrichova vlada. Nova vlada se sestavi v treh dneh.

Med Jugoslavijo in Rumunijo so se radi Banata medsebojni odnošaji poostriili. SHS kraljestvo se ne more na nobeden način odreči Banatu. Jugoslavija je pripravljena braniti Banat za vsako ceno tudi z oboroženo silo.

Jugoslovanskim trgovcem in industrijalcem je dovoljeno posluževati se posebnega voza, ki je priključen ekspresnemu vlaku med Parizom in Bukarešto. Za vožnjo v tem vozu se zahteva posebno dovoljenje ministrstva za zunanje posle v Beogradu.

Davčna sleparstva nemških knezov. Razni nemški knezi skušajo spraviti na varno svoja ogromna premoženja v zlatu in drugih dragocenostih, da bi se izognili obdačenju in oddaji premoženjskega davka. Nedavno je skušal odpraviti po zrakoplovu na Švedsko iz Albanije znani knez Wied zlata in dragocenih biserov v vrednosti 27 milijonov mark. Švedske oblasti so pa zavoje zaplenile.

Visokošolci, ki nameravajo se oprijeti svojih študij v Švici, naj vpošljejo najkasneje do 29. t. m. prošnje za potovanje in bivanje v Švici na naslov: F. Schiffrer, Ljubljana, Kongresni trg 6. Nasloviti se morajo prošnje na kraljevo ministrstvo za zunanje posle v Beogradu. Pripomniti je tudi kraj in način študija. Priložiti je domovinski list in vojaško odpustnico. Vsak mora tudi položiti zadržilo, da poseda potrebna denarna sredstva za bivanje v Švici. Ako bi jih ne imel, naj omeni, da se hoče potegniti za državno podporo. Prošnje se naj kolekujejo z 2 K, vsaka od prilog pa z 1 K.

Pregled poštnih in brzojavnih pristojbin. Višji poštni oficijal Karel Tiefengruber v Ljubljani je izdal tabelo ali pregled poštnih in brzojavnih pristojbin. Tabela je zelo pregledna in jo pripo-

ročamo. Cena izvodu 2 K in se naroča pri izdajatelju

Zgradili bodo sanatorij za pljučne bolezni v Kočinu v Slavoniji.

Nova iznajdba. Od neke strani, ki je pač blizu krogom „Mariborskega Delavca“ je dobil „Slovenec“ in priobčil dopis, katerega je „Mariborski Delavec“ kaj vesel. Mi mu to veselje privoščimo, ker je zanj po ceni, za nas pa neškodljivo. Mistificirati časnik, ki je od nas oddaljen in razmer ne pozna, ni nobena umetnost, vprašanje je pa, če je tako počenjanje korektno. Seveda tak mistificiran dopis ni noben dokaz zoper nas in ne ovrže nobenega izmed dejstev, katerega smo navedli doslej.

Kaj se vse šteje v zaslugo! Zasluga sedanje mestne uprave je po sodbi nekega, ki se „mudi že nekaj časa v Mariboru“, da se na trgu „lahko kupi vse, kar je potrebno za življenje“ in da se po gostilnah dobiva hrana“. Zlasti pa tudi, da je v parku čist zrak, da drevesa dajejo blagodejno senco itd. Lahko bi navedel takih zaslug še mnogo, n. pr.: da se menjujejo štirje letni časi, da teče Drava proti Hrvaški, da je staro vino pitno, ako imaš novce, da je k svetemu Arehu lep izlet itd. Za take zasluge se lahko prizadeti gospodje takoj imenujejo častnim občanom Maribora.

Posojilnica v Mariboru (Narodni dom) opozarja stranke, katere so pri njej podpisale 4⁰/₀ državno posojilo, da lako dvignejo došle komade med uradnimi urami.

Nezgoda. V nedeljo zvečer sta se na cesti Lajtersperg—Maribor splašila konja trgovca Herzoga. V vozu so sedeli Herzog, njegova soproga in nek nadporočnik. Konja sta se spustila v divji beg in voz se je zvrnil. Gospa Herzog je dobila težke poškodbe, dočim sta bila Herzog ter nadporočnik le neznatno poškodovana. Težko poškodovano gospo Herzog so spravili v bolnišnico.

Trgovski gremij Maribor opozarja vse trgovce da se vrši dne 30. t. m. ob 19. uri v Gambriusu zelo važno zborovanje ker se bode končno razpravljalo: 1. Zaradi plače nastavljenecv. 2. Nedeljski počitek. 3. Določitev delavnih ur. Ker je to zborovanje zelo važno, naj se tega zborovanja vsak zanesljivo udeleži.

Ob nedeljah drva žaga trgovec z lesom Peheim v Gledališki ulici. Stroj ropoče cel popoldan, da se škandalizirajo vsi Peheimovi sosedi. Zadnjo nedeljo je Peheim ropotal s strojem in zraven preklinjal prav po svoji germanski navadi. Zahtevamo od policijske oblasti, da napravi pri Peheimu red. Peheim je drznež prve vrste. Pristrižite perutnice temu tiču!

Ruška koč bode, kakor čujemo doživela letos še eno veselico in to povodom blagoslovljenja prenovljenega čudežnega studenca dne 7. septembra. Dopoldne se bodo darovale sv. maše. Prijatelji planin, ne zabite ta dan iti k Ruški koči.

Mariborski Orel pripravlja za začetek oktobra večjo prireditev z javno telovadbo. K sodelovanju vabi vse mariborske in okoliške kršč. „socijalne organizacije.

Enake pravice in enake dolžnosti. „Marburgerica“ poudarja z veseljem odstavek v izjavi nove vlade, kjer govori o enakih pravicah vseh državljanov. Prezre pa, da stoji zraven tudi besedica o enakih dolžnostih. Nikdo ni zoper enake pravice vseh državljanov, torej tudi maloštevilnih Nemcev, ki se nahajajo v naši državi, zahtevamo pa, da morajo tudi zanje veljati enake dolžnosti. V resnici pa smatrajo SHS Nemci za svojo edino dolžnost, da delajo v državi razdor in prepir, vzbujajo nezaupanje, sploh da rujejo po močeh zoper našo mlado državo. Kadar se bodo pričeli zavedati o dolžnostih, bomo tudi govorili v pravicah.

Umrli so: Juri Bellian v javni bolnici, Marija Debelak v javni bolnici, Ivan Cziglar, Radvanjska cesta 8. Matija Juršič v Rezervni bol. I. Kokol Vincenc, Grajska ulica 18. Kocuvan Ivan v javni bolnici. Mühlböck Ana, Nagystrasse 8. Marija Škore, Lendplatz 11. Pauline Zuber von Sommacampagne v javni bolnici. Smartschan Viktorija, Bismarkstrasse 13. Vatovec Ant., Kärtnerstrasse 99. Kohout Marija v rezervni bol. I. Felber H., Lendgasse 8.

Iz gledališke pisarne. Vsi bivši mariborski igralci, ki so doslej nastopali pri diletantskih predstavah v Narodnem domu, se naprošajo tem potom, da se polnoštevilno in zanesljivo javijo v gledališki pisarni v uradnih urah od 10 do 12 dopoldne in od 4 do 7 popoldne do inkl. srede, dne 27. avgusta. Gre za svečano otvoritveno predstavo, ki potrebuje premnogo igralcev in izvežbanih komparzov. Prepričani smo, da bodo gospodje uvideli potrebo in nujnost sodelovanja pri tej pomembni predstavi, ki nam otvori nov slovenski umetniški hram.

Otvoritev dramatične šole. Onim damam in gospodom, ki se zanimajo za dramatično šolo, se uljudno naznanja, da se vrši vpisovanje gojenk in gojencev od danes naprej do včevši četrta dne 28. avg. v gledališki pisarni, vhod iz Stolnega trga, I. nadstropje, vsak dan od 5. do 7. ure popoldne. Želeti je, da se posveti slovenski igralski umetnosti čim večje število za ta stan sposobnih in navdušenih dam in gospodov. Bodočnost slovenskega gledališča v Mariboru je odvisna v največji meri od talentiranega delavnega domačega igralskega naraščaja. Poučevalo se bo trikrat na teden. Najspodobnejše začetnike se bo po možnosti takoj zaposlilo z manjšimi vlogami pri predstavah. Ti začetniki morejo reflektirati pozneje, ko se malo izvežbajo in dokažejo z nastopi svojo sposobnost, tudi na stalni angažma z gažo.

Slovensko mestno gledališče. Slavnemu občinstvu, ki se zanima za naše novo slovensko gledališče, naznanjamo, da se otvori prva redna sezona s predstavo koncem meseca septembra 1919. Gledališče bo gojilo narodne igre, igre s petjem, veseloigre in resne drame. Razne informacije glede bodoče sezone in abonementa daje gledališka pisarna, ki se nahaja v gledališkem poslopju, vhod iz Stolnega trga, prvo nadstropje. Uradne ure vsak dan od 10. do 12. popoldne in od 4. do 6. ure popoldne. Opozarjamo, da se slavno občinstvo takoj potruži glede abonementa z naročili, kajti zanimanje za slovensko gledališče je ogromno. Število sedežev in lož pa ni ravno preveliko ter se utegne dogoditi, da bodo vsi boljši prostori hitro oddani. Na prepozna naročila se žal ne bo moglo ozirati, ker tudi pri gledališču velja geslo: Kdor preje pride, preje melje.

Nočna služba na telefoničnem in brzojavnem uradu. Iz občinstva se nam poroča: Naš telefonski in brzojavni urad sta sicer celo noč odprta, to je lepo in prav; ampak še lepše bi bilo, ako slavna centrala teh uradov občinstvu pojasni, kako se pravzaprav po noči pride do teh uradov, oziroma kako se zopet pride iz teh uradov na ceste in domov. Izkušnja uči namreč, da je ulični dohod do teh uradov zaprt že zgodaj po noči. Ako pa stranka ki hoče po noči telefonirati ali brzojaviti, slučajno najde vrata še odprta, se ji prav lahko pripeti, da, ko se vrača iz urada, najde vsa vrata izhoda — zaprta. Če dotična stranka ni ravno prenobel oblečena, se ji pri iskanju izhoda lahko pripeti, da jo kak poštni uslužbenec smatra kot sumljivo. Vsekakor je nujno potrebno, da se od strani poštnega, oziroma brzojavnega ravnateljstva v tem oziru nekaj tako primerne in praktičnega ukrene, da vsakdo, ki ima po noči tam opravka, brez nepotrebnega stikanja lahko najde dohod in izhod k in iz omenjenega urada.

Višarska Mati Božja, to je tista čudodelna Marijina podoba, ki se je častila na Sv. Višarjih, je bila od 26. julija 1915 zaradi vojske skrita v frančiškanskem samostanu v Mariboru. Tako je bila oteta žalostne usode, ki je zadela njeno svetišče, Višarsko cerkev, katero so Lahi porušili. Zdaj pa si želijo Korosci to visokospoštovano podobo nazaj, da bi jo začasno izpostavili pri Sv. Križu nad Dravogradom. Prej pa bo sloveča Višarska Mati Božja v javno čiščenje izpostavljena v baziliki Matere Milosti v Mariboru od 31. avgusta do 8. septembra. Pobožni častilci Marijini se vabijo, da to priliko dobro izrabijo in Mariji nadomestijo čast, ki se njeni podobi ni mogla skazovati, ko se je morala skrivati.

Iz delavnice južne železnice. Naš g. ravnatelj, ki se je bavil doslej z umetnostjo denuncijansta delavcev, je dobil kot priznanje za res strokovnjaško ovaduštvo od zgoraj naslov „Nadinšpektor.“ Da se uži v novo ulogo nadinšpektorja, so ga odposlali na dopust. Zavedno delavstvo naše delavnice želi temu gospodu, da bi se njegov dopust raztegnil na zmiraj in bi njegovo mesto zasedel zaveden Slovenec. Tudi Kopačeva desnica, štrajkarski hujskač Nachtigal, bi naj prejel za svoje uspešno in zaslužno delovanje na polju štrajka nekaj več plačila kakor samo dveurni pripor med štirimi stenami. Mi bi mu n. pr. privoščili v priznanje njegovega trudapolnega dela izpremembo mariborskega zraka, njegovo premostitev v Dalmacijo ali Srbijo. G. Nachtigal je očitno duševno in telesno zdelan od prenapora, to njegovo dvojno bolezen upošteva tudi ravnateljstvo, ki plačuje bolnega brezposelnika, da lahko postopa kot kak višji uradnik. Vprašamo ravnateljstvo: Zakaj prednačijo nemški brezposelniki pred slovenskimi? Nemške delavce se plačuje v brezdelju, slovenske pa v istem položaju kratkomalo požene iz delavnice.

„Hertha“ kontra „Slavijska“ v Mariboru. Dne 24. t. m. se je vršila ob 17. uri nogometna tekma med mariborskimi nemškimi športnim klubom „Hertha“ in celjskim športnim klubom „Slavijska.“ Igra je bila v prvi polovici precej dobra, med tem ko se je v drugi polovici splošno lahko opazalo popuščanje „Slavijske.“ „Hertha“ se kakor po navadi ni mogla s pošteno in in lepo igro izkazati, izvzemši desnega branitelja. Karakterističen za „Hertho“ pa je bil od nje postavljen sodnik, ki je skušal z intrigami na vsak način izenačiti igro v prid „Herthe.“ Gospodič sodnik tudi še ni vedel, da se nahaja v jugoslovanskem Mariboru, čeravno ga je ljudstvo z burnimi medklci na to opozarjalo. Kaj neprijetno smo pa bili presenečeni, ko smo slišali med člani „Slavijske“ cveteti preblazeno švabščino. Mnenja smo pač bili, da je klub, ki si je dal tako lepo ime, slovenski, prepričali smo se pa, da je ravno nasprotno. Vrhunec ogorčenja za Mariborčane pa je bila škandalozna afera člana „Slavijske“

na koncu igre, o kateri je klub zelo dobro podučen. Zahtevamo, da klub „Slavija“ da Mariborčanom za- doščenje s tem, da se dotični član izključi, kajti po pravici zasluži, da se ga izžene tja, kam ga njegovo mišljenje vleče. Upamo pa, da se „Slavija“ s takimi člani ne prikaže več v jugoslovanski Maribor. Posebno pa opozarjamo na ta klub drugače zavedne Cel- jane in druga športna društva.

Potovanje v Nemško Avstrijo. Zastopstvo nem- ško-avstrijske vlade v Ljubljani naznanja, da znaša pristojbina za vidiranje potnih listov v Nemško Avst- rijo od dne 23. avgusta dalje 7.50 K. Pismenim proš- njam za potno dovoljenje je priložiti potni list, pri- stojbino ter kuvert z prilepljeno znamko, za potovan- ja na Koroško in Štajersko je še pa treba vrhu tega posebnega dovoljenja dotične deželne vlade, oziroma policijskega ravnateljstva v Gradcu.

Svarilo ženstvu v Mariboru in okolici. Svetu- jemo našemu ženstvu, da ob večernih urah in ponoči ne hodi na ulico in samotne ceste. Iz gotovih ozirov je najbolje, da dame, če že mo- rajo ob večernih urah na ulico, nikdar ne gredo same, ampak v spremstvu soproga ali drugega zanesljivega spremljevalca.

Ta teden ie odprl v Mariboru odvetniško pi- sarno dr. Ferdinand Müller, preje odvetnik v Ce- lovcu, ki je vsled svojega vstrajnega in požrtvo- valnega dela za narodno stvar na Koroškem Slo- vencem dobro znan. Znano je tudi, koliko je moral vsled tega pretrpeti od radikalne nacijske klike v Celovcu. Kot odvetnika čislalali so ga tudi zmerni Nemci, ki se vkljub vsem napadom po listih niso pustili odvrniti od njegove odvetniške pisarne. Meseca aprila mu je slaboglasna Volkswehr izropala pisarne ter uničila vse do zadnjega lističa. Želimo mu v Mariboru veli- ko uspeha in sreče.

Prenovljena ulična imena na Pobrežju. V seji občinskega sosveta na Pobrežju v nedeljo, dne 24. avgusta t. l. se je sklenilo prekrstiti ulična imena na sledeči način: Bismarckgasse Prešer- nova ulica, Dammgasse Nasipna ulica, Drauweiller Ob Dravi, Draugasse Dravska ulica, Feldgasse Poljska ulica, Fraustaudenerstrasse Cesta na Bre- zje, Friedhofstrasse Drevored, Gartengasse Vrtna ulica, Pettauerstrasse Ptujška cesta, Quergasse, Poprečna ulica, Richard Wagnergasse Gregorčiče- va ulica, Roseggerjeva ulica Slomšekova ulica, Radeckystasse Vodnikova cesta, Sackgasse Mi- rova ulica, Schulgasse Šolska ulica, Triester- strasse Tržaška cesta, Ufergasse Nabrežna ulica, Waldgasse Gozdna ulica, Zwettendorferstrasse Zrkovška ulica.

NEKREP JOŽEF

tesarski mojster, stavbeni podjetnik,
Maribor, Mozartova ul. 59
se priporoča za vsakovrstna nova stavbna dela ter sprejema tudi popravilna dela.

OKOVI

za postelje se prodajo na drobno in debelo pri

„Mizarska Zadruga“
Grajski trg 3, Maribor.

Dve zlati

in ena srebrna ura, sodi za ben- cin in raznovrstno pohištvo se proda v Heugasse 4, Maribor.
1517—304—164

Obleke

od preproste do vsakovrstne naj- finejše, domače, dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne ka- kovosti izdeluje točno in solidno ter prodaja

ALOJZIJ ARBEITER,

Maribor, Dravska ulica št. 15,
(pri starem mostu). 719

Glasovir kratek je na prodaj Ka- sinogasse 4, I. nd. Maribor.
1533—173

50 kron

nagrade dam tistemu, kateri mi preskrbi lokal za inštalacijsko de- lavnico, prostora 15—20² m blizu Magdalenske ulice, Franc Jožefo- ve ceste, ali kje v bližini. Naslov: Rihard Jakelj, Magdalenske ulica 21. I. nd, Maribor. 1536—172

SUKANEC

(cvirni)

1 klopčič, (špula) 366 m
črn št. 24, 30, 36
bel št. 24, 30, 36
1 klopčič . . . K 6—
1 ducat . . . K 69—

Kom. skladišče

ALOJZIJ GNIUŠEK,

Maribor, Glavni trg št. 6.

FERDO BABIČ

edini slov. ključavničar v Mariboru, Flosarjeva ul. 3

se priporoča cenj. občinstvu za najraz- ličnejša ključavničarska dela. Izvršuje tudi vsa raznovrstna popravila. Cene skrajno zmerne, delo točno in solidno ter se priporoča za obilna naročila.

1486—151

Živčni in zobozdravnik

M. U. dr. Ivan Jurečko

ordinira od 8—12 in 14—17 ure

174

v Grajski ulici št. 12 v MARIBORU. 1543—323

POZOR!

Obrtniki, trgovci itd. inserirajte v naših listih, ki so neoporečno najbolj razširjeni slovenski časopisi v Sloveniji!

Gostilna „MARIBOR“

v Vetrinjski ulici v Mariboru.

Velika dvorana za družabne prireditve. Koncert trikrat na teden — torek, če trtek, sobota. Izvrstna postrežba, dobra vina in pivo. Prvovrstna kuhinja se priporoča vsem Slovencem. . .